

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

7009 *Lei 11/2014, do 3 de xullo, pola que se modifica a Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

Esta lei ten por obxecto modificar a Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, co obxectivo de reforzar os seus aspectos preventivos, simplificar e mellorar certos aspectos da súa aplicación e realizar a transposición do disposto no artigo 38 da Directiva 2013/30/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 12 de xuño de 2013, pola que se modifica a Directiva 2004/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004.

A Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, que traspuxo ao noso ordenamento xurídico a Directiva 2004/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, establece un novo réxime administrativo de reparación de danos ambientais en virtude do cal os operadores que ocasionen danos ao ambiente ou ameacen con ocasionalos deben adoptar as medidas necesarias para previr que se causen ou, cando os danos se producen, para devolver os recursos naturais danados ao estado en que se encontraban antes do dano. Así mesmo, establécese que os operadores das actividades incluídas no seu anexo III deberán dispor dunha garantía financeira que lles permita facer fronte á responsabilidade ambiental inherente á actividade ou actividades que pretendan desenvolver.

A disposición derradeira terceira da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, faculta o Goberno, logo de consulta ás comunidades autónomas, para ditar, no seu ámbito de competencias, as disposicións necesarias para o desenvolvemento e a execución do capítulo IV da lei, relativo ao réxime xurídico das garantías financeiras, do anexo I sobre criterios para determinar a significatividade do dano nas especies silvestres ou nos hábitats, do anexo II sobre reparación do dano ambiental e do anexo VI sobre a información que as administracións públicas deben facilitar ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, en materia de responsabilidade ambiental.

Facendo uso da dita habilitación, o Goberno adoptou o Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro, polo que se aproba o Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, que, entre outros aspectos, regulou as cuestións esenciais da garantía financeira obrigatoria, como son a determinación da súa contía, as modalidades da garantía financeira –o aval, a reserva técnica e a póliza de seguro– así como o procedemento de determinación da contía da garantía financeira obrigatoria.

II

Con data do 28 de xuño de 2013, publicouse no «Diario Oficial de la Unión Europea» a Directiva 2013/30/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 12 de xuño de 2013, sobre a seguridade das operacións relativas ao petróleo e ao gas mar dentro, que modifica a

Directiva 2004/35/CE, do 21 de abril de 2004, cuxo obxecto é establecer os requisitos mínimos destinados a previr accidentes graves nas operacións relacionadas co petróleo e gas mar dentro e a limitar as consecuencias de tales accidentes. A citada directiva establece a modificación da definición dos danos ás augas da Directiva 2004/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, para asegurar que a responsabilidade do operador se aplique ás augas mariñas.

Mediante a presente lei modifícase o artigo 2.1.b) da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, para realizar a transposición da modificación da Directiva 2004/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, establecida no artigo 38 da Directiva 2013/30/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 12 de xuño de 2013.

III

Outra das modificacións que introduce esta lei consiste na inclusión dun novo número no artigo 3, relativo ao ámbito de aplicación da lei, co fin de precisar o seu ámbito de aplicación no caso de obras públicas de interese xeral que sexan competencia da Administración xeral do Estado. Así mesmo, engádesse un novo número no artigo 7, que establece a competencia da Administración xeral do Estado para exixir a adopción das medidas de prevención, evitación e reparación que procedan, cando se trate de obras públicas de interese xeral da súa competencia.

IV

A experiencia adquirida durante os anos de aplicación da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, puxo de manifesto a necesidade de reforzar os seus aspectos preventivos, para o cal se considera oportuno impulsar o uso das análises de riscos ambientais como ferramenta de xestión do risco ambiental.

Con este obxectivo, introdúcese un novo artigo 17 bis, mediante o que se sinala que as autoridades competentes adoptarán medidas para impulsar a realización voluntaria de análises de riscos ambientais, entre os operadores de actividades susceptibles de ocasionar danos ambientais, como medida de minimización e xestión do risco ambiental.

V

Por outro lado, procédese a simplificar certos aspectos da aplicación do réxime de responsabilidade ambiental establecido na Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, tanto para os operadores económicos como para as administracións públicas, sen que isto supoña unha mingua no obxecto da lei, que é o de regular a responsabilidade dos operadores na prevención, evitación e reparación dos danos ambientais, de conformidade co artigo 45 da Constitución española e cos principios de prevención e de «quen contamina, paga».

Trátase de dar cumprimento, con isto, ás medidas previstas no Informe da Comisión para a Reforma das Administracións Públicas (CORA) que, en materia de responsabilidade ambiental, alude á simplificación e redución de cargas administrativas.

Para a dita simplificación considerouse necesario modificar algunhas disposicións do capítulo IV, sobre garantías financeiras, como a redacción do artigo 24.1 co obxecto de precisar o carácter voluntario da garantía financeira para aqueles operadores que non quedan obrigados á súa constitución de acordo coas exencións previstas no artigo 28 da lei. Preténdese, con isto, fomentar a utilización das análises de risco ambiental como ferramenta de xestión do risco ambiental. Así mesmo, para dotar de maior seguridade xurídica o sistema de responsabilidade ambiental e reducir as cargas administrativas no procedemento de constitución da garantía financeira, modifícase o artigo 24.3, de forma que se axiliza o procedemento para a determinación da garantía financeira, sendo o operador obrigado a constituír unha garantía financeira quen determina a súa contía a partir

da realización da análise de riscos ambientais da súa actividade e quen comunica á autoridade competente a constitución da garantía.

Ademais, coa nova redacción do artigo 24.3 indícase que a contía da garantía financeira se determinará a partir da realización da análise de riscos ambientais da actividade. Esta modificación pretende unificar a terminoloxía utilizada na lei e no seu regulamento de desenvolvemento parcial en relación co método para determinar a contía da garantía financeira.

Por outro lado, modifícase igualmente o artigo 27 para ampliar os suxeitos garantidos pola garantía financeira, de forma que quedan incluídos os titulares das instalacións en que se realice a actividade que poida ocasionar os danos ambientais.

VI

O artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, nas súas letras a) e b), eximía determinados operadores, en función do custo da reparación dos danos que puideran causar, da obriga de constituír garantía financeira, ben que obrigaba todos os operadores incluídos no anexo III a realizar unha análise de risco ambiental cos conseguíntes custos asociados.

Tendo en consideración que a exixencia de constituír garantía financeira a todos os operadores do anexo III da lei, sen máis exencións que as previstas no artigo 28.a) e b), supón unha importante carga en termos de recursos humanos e monetarios, tanto para os operadores económicos como para as administracións públicas, e o importante peso que esta norma outorga aos aspectos preventivos, a través do Real decreto lei 8/2011, do 1 de xullo, de medidas de apoio aos debedores hipotecarios, de control do gasto público e cancelación de débedas con empresas e autónomos contraídas polas entidades locais, de fomento da actividade empresarial e impulso da rehabilitación e de simplificación administrativa, levouse a cabo unha modificación da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, coa finalidade de introducir unha nova letra d) no artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, sobre exencións á constitución de garantía financeira obrigatoria, que establece que os operadores das actividades que se establezan regulamentariamente quedarán exentos de constituír garantía financeira obrigatoria e, por tanto, de elevar unha proposta á autoridade competente para a aplicación do procedemento previsto no artigo 24.3. Neste sentido, e en liña coa modificación introducida, a presente lei regula os criterios que servirán de base para determinar, por vía regulamentaria, as actividades exentas de constituíren garantía financeira obrigatoria debido ao seu escaso potencial de xerar danos ambientais e baixo nivel de accidentalidade.

VII

Tamén se modifica o artigo 30 da lei xa que se considera pertinente que, para outorgar unha homoxeneidade no contido mínimo das pólizas de seguros, certos conceptos teñan unha regulación propia que poida ser actualizada convenientemente en función do desenvolvemento e da evolución da oferta existente en cada momento nos mercados financeiros.

Por outro lado, modifícase o artigo 31.1, referido á vixencia da garantía financeira obrigatoria, para precisar que esta debe estar vixente durante todo o período de actividade desde a data en que a súa constitución sexa obrigatoria e até o seu cesamento efectivo.

Por último, e dentro do capítulo IV da lei, faise necesario modificar o artigo 33, sobre o fondo de compensación de danos ambientais do Consorcio de Compensación de Seguros. O propósito da modificación é adaptar a regulación do fondo á situación actual da normativa nacional baixo a cal está constituído, xa que actualmente opera un sistema de liquidación de entidades aseguradoras en situación de insolvencia, que é xestionado polo Consorcio de Compensación de Seguros e que, de facto, supón un mecanismo de garantía para os asegurados de todos os ramos do seguro, que operaría tamén, chegado o caso, en relación coa cobertura de responsabilidade ambiental. En consecuencia, e

para evitar redundancias, suprímese o fondo por insolvencia recollido na orixinal redacción do artigo e mantense o que se destina a prolongar a cobertura do seguro para os danos ocorridos durante a vixencia da póliza pero con manifestación diferida.

VIII

Por último, modifícanse certos aspectos do capítulo VI sobre normas aplicables aos procedementos de exixencia de responsabilidade ambiental, co obxectivo de mellorar a súa tramitación. Así, modifícase o artigo 41 para precisar os trámites de iniciación no procedemento de exixencia de responsabilidade ambiental. E modifícase o prazo establecido no artigo 45.3 para resolver os procedementos de exixencia de responsabilidade ambiental.

IX

Finalmente, a presente lei suprime a disposición adicional décima da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, que regula a responsabilidade ambiental das obras públicas, co obxecto de mellorar a transposición da Directiva 2004/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, sobre responsabilidade ambiental en relación coa prevención e reparación de danos ambientais.

Artigo único. *Modificación da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.*

A Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, queda modificada como segue:

Un. A letra b) do artigo 2.1 queda redactada da seguinte maneira:

«b) Os danos ás augas, entendidos como calquera dano que produza efectos adversos significativos:

1.º Tanto no estado ecolóxico, químico e cuantitativo das masas de augas superficiais ou subterráneas como no potencial ecolóxico das masas de auga artificiais e moi modificadas. Para tales efectos, observaranse as definicións que establece a lexislación de augas.

Non terán a consideración de danos ás augas os efectos adversos aos cales lles sexa de aplicación o artigo 39 do Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da planificación hidrolóxica.

2.º No estado ecolóxico das augas mariñas, tal e como se define na Lei 41/2010, do 29 de decembro, de protección do medio mariño, na medida en que diversos aspectos do estado ecolóxico do medio mariño non estean xa cubertos polo Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo, polo que se aproba o texto refundido da Lei de augas.»

Dous. Introdúcese un novo número 6 no artigo 3, coa seguinte redacción:

«6. No caso de obras públicas de interese xeral competencia da Administración xeral do Estado, esta lei aplicarase:

a) Aos danos causados ás especies e aos hábitats protexidos, ás augas, ao solo e á ribeira do mar e das rías, e ás ameazas inminentes de que tales danos ocorran, cando fosen causados polas actividades económicas ou profesionais enumeradas no anexo III, aínda que non exista dolo, culpa ou negligencia.

b) Aos danos causados ás especies e hábitats naturais protexidos por actividades profesionais distintas das enumeradas no anexo III e a calquera ameaza inminente de tales danos debido a algunha desas actividades, sempre que houbese culpa ou negligencia por parte do operador.

A normativa autonómica na materia poderá determinar a aplicación do disposto no parágrafo anterior ás obras públicas de especial relevancia e interese equivalentes ás de interese xeral do Estado, cuxa titularidade e competencia corresponda ás comunidades autónomas.»

Tres. Introdúcese un novo número 7 no artigo 7, coa seguinte redacción:

«7. Corresponde á Administración xeral do Estado, a través da instrución previa do correspondente procedemento de responsabilidade por danos ao ambiente dos previstos nesta lei, exixir a adopción das medidas de prevención, evitación e reparación que procedan, en aplicación desta lei, cando se trate de obras públicas de interese xeral da súa competencia. Se o dano ou a ameaza de que o dano se produza afectan recursos naturais cuxa tutela recaia nas comunidades autónomas, será preceptivo solicitar o informe do órgano autonómico competente.

Nos casos de obras públicas de especial relevancia e interese equivalente ás de interese xeral do Estado, pero cuxa titularidade e competencia correspondan ás comunidades autónomas, a competencia para a tramitación e adopción das medidas previstas no parágrafo anterior corresponderá aos órganos que, se for o caso, determine a lexislación autonómica.»

Catro. Introdúcese un novo artigo 17 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 17 bis. *Fomento das medidas de prevención e evitación de danos ambientais.*

As autoridades competentes adoptarán medidas para impulsar a realización voluntaria de análises de riscos ambientais entre os operadores de calquera actividade susceptible de ocasionar danos ambientais, coa finalidade de lograr unha adecuada xestión do risco ambiental da actividade.»

Cinco. O artigo 24 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 24. *Constitución dunha garantía financeira obrigatoria.*

1. Os operadores das actividades incluídas no anexo III, sen prexuízo das exencións previstas no artigo 28, deberán dispor dunha garantía financeira que lles permita facer fronte á responsabilidade ambiental inherente á actividade que pretendan levar a cabo. Para o resto de operadores, a constitución da garantía financeira terá carácter voluntario.

2. A cantidade que, como mínimo, deberá quedar garantida e que non limitará en sentido ningún as responsabilidades establecidas na lei será determinada polo operador segundo a intensidade e extensión do dano que a actividade do operador poida causar, de conformidade cos criterios que se establezan regulamentariamente.

3. Os operadores deberán comunicar á autoridade competente a constitución da garantía financeira a que veñan obrigados de acordo co número primeiro deste artigo. A fixación da contía desta garantía partirá da análise de riscos ambientais da actividade ou das táboas de baremos, que se realizarán de acordo coa metodoloxía que regulamentariamente estableza o Goberno. A autoridade competente establecerá os correspondentes sistemas de control que lle permitan comprobar o cumprimento destas obrigas.»

Seis. O artigo 27 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 27. *Suxeitos garantidos.*

Terá a consideración de suxeito garantido o operador da actividade económica ou profesional. Así mesmo, poderán figurar como suxeitos garantidos adicionais os subcontratistas, os profesionais que colaboren co dito operador na realización da

actividade autorizada e a persoa ou entidade titular das instalacións en que se realice a actividade.»

Sete. O artigo 28 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 28. *Exencións de constitución de garantía financeira obrigatoria.*

Quedan exentos de constituír garantía financeira obrigatoria:

a) Os operadores daquelas actividades susceptibles de ocasionar danos cuxa reparación se avalíe por unha cantidade inferior a 300.000 euros.

b) Os operadores de actividades susceptibles de ocasionar danos cuxa reparación se avalíe por unha cantidade comprendida entre 300.000 e 2.000.000 euros que acrediten, mediante a presentación de certificados expedidos por organismos independentes, que están adheridos con carácter permanente e continuado ben ao sistema comunitario de xestión e auditoría ambientais (EMAS), ben ao sistema de xestión ambiental UNE-EN ISO 14001 vixente.

c) A utilización dos produtos fitosanitarios e biocidas a que se refire o número 8.c) e d) do anexo III con fins agropecuarios e forestais; por tanto, quedan exentos de efectuar a comunicación prevista no artigo 24.3.

d) Os operadores das actividades que se establezan regulamentariamente atendendo ao seu escaso potencial de xerar danos ambientais e baixo nivel de accidentalidade, que quedan igualmente exentos de efectuar a comunicación prevista no artigo 24.3.»

Oito. O artigo 30 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 30. *Límites cuantitativos da garantía.*

1. A cobertura da garantía financeira obrigatoria nunca será superior a 20.000.000 euros. En calquera caso, a constitución desta garantía pola cobertura máxima non exime os operadores de comunicaren a constitución da dita garantía financeira á autoridade competente conforme o procedemento previsto no artigo 24.3.

2. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, oída a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, poderá promulgar disposicións polas que se regule o contido mínimo e as limitacións que serán admisibles, tales como sublímites, exclusións ou franquías a cargo do titular da actividade, de forma que se conxugue adecuadamente o interese das administracións públicas en que os titulares das actividades sometidas á obriga contén con suficiente cobertura para todos os aspectos posibles da súa responsabilidade ambiental coa oferta de garantías dispoñible en cada momento nos mercados financeiros.»

Nove. O artigo 31.1 queda redactado nos seguintes termos:

«1. A garantía deberá quedar constituída de modo que, desde a data de efectividade da súa exigencia, que se fixará regulamentariamente, queden cubertos por ela todos os eventos causantes de dano ambiental que se inicien despois da dita data. O operador deberá manter a garantía en vigor durante todo o período de actividade e até o seu cesamento efectivo. A autoridade competente establecerá os correspondentes sistemas de control que permitan constatar a vixencia de tales garantías, para cuxo efecto as entidades aseguradoras, as entidades financeiras e os propios operadores deberán proporcionar á autoridade competente a información necesaria.»

Dez. O artigo 33 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 33. *Fondo de compensación de danos ambientais do Consorcio de Compensación de Seguros.*

1. O Consorcio de Compensación de Seguros administrará e xestionará de forma independente financeira e contablemente respecto do resto das actividades que realiza un fondo de compensación de danos ambientais que se constituirá coas achegas dos operadores que contraten un seguro para garantir a súa responsabilidade ambiental, mediante unha recarga sobre a prima do dito seguro.

O fondo estará destinado a prolongar a cobertura deste para as responsabilidades aseguradas na póliza orixinal e, nos seus mesmos termos, por aqueles danos que, tendo sido causados polas actividades autorizadas durante o período de vixencia do seguro, se manifesten ou reclamen despois do transcurso dos prazos de manifestación ou reclamación admitidos na póliza, e se reclamen no transcurso, como máximo, dun número de anos igual a aquel durante o cal estivo vixente a póliza de seguro, contados desde que esta rematou e co límite de 30 anos.

2. As responsabilidades do fondo corresponderanse en cada caso cos importes que, segundo cada tipo de actividade, fosen determinados de conformidade co previsto no artigo 24, e quedarán limitadas, ademais, ao importe total constituído nel.»

Once. O artigo 41 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 41. *Iniciación do procedemento.*

1. Os procedementos de exixencia da responsabilidade ambiental regulados nesta lei iniciaranse:

a) De oficio por acordo motivado do órgano competente, ben por propia iniciativa, ben como consecuencia de orde superior, ben por petición razoada doutros órganos ou ben por medio de denuncia que dea traslado duns feitos que, a xuízo do órgano competente, sexan suficientes para acordar o inicio.

b) Por solicitude do operador ou de calquera outra persoa interesada.

2. Cando a iniciación dos procedementos de exixencia de responsabilidade ambiental sexa instada por un interesado distinto do operador, a solicitude formalizarase por escrito e especificará, en todo caso, os danos ou as ameazas de danos ambientais para os efectos previstos nesta lei. A solicitude especificará, así mesmo e cando isto sexa posible, os seguintes aspectos:

a) A acción ou omisión do presunto responsable.

b) A identificación do presunto responsable.

c) A data en que se produciu a acción ou omisión.

d) O lugar onde se produciu o dano ou a ameaza de dano.

e) A relación de causalidade entre a acción ou a omisión do presunto responsable e o dano ou a ameaza de dano.

3. O órgano competente pronunciarase sobre a admisión da solicitude de inicio do procedemento de exixencia de responsabilidade ambiental e comunicarao ao solicitante no prazo de 10 días hábiles contado desde a recepción da solicitude. Nos procedementos que se inicien por solicitude de interesado distinto do operador, se o órgano competente comproba que a solicitude de inicio non inclúe os elementos sinalados no número anterior, requirirá o solicitante para que, nun prazo de dez días hábiles, xunte os documentos preceptivos. Nos casos en que non se produza a dita emenda, considerarase que desiste da súa solicitude, nos termos previstos no artigo 71 da Lei 30/1992, do 26 de novembro. Sen prexuízo do anterior, o órgano competente poderá inadmitir a solicitude, mediante resolución motivada, nos casos daquelas solicitudes que carezan manifestamente de fundamento ou se

desestimases en canto ao fondo por resolución firme anterior outras solicitudes substancialmente idénticas. Fronte á dita resolución de inadmisión poderanse interpor os recursos legalmente procedentes en vía administrativa e xudicial, se for o caso.»

Doce. O artigo 45.3 queda redactado da seguinte maneira:

«3. A autoridade competente deberá resolver e notificar no prazo máximo de 6 meses. En casos científica e tecnicamente complexos, a autoridade poderá ampliar este prazo até 3 meses adicionais, notificando aos interesados a dita ampliación. Para efectos exclusivamente de garantir o dereito dos interesados á tutela administrativa e xudicial, transcorrido o prazo mencionado, entenderase caducado o procedemento iniciado de oficio, sen prexuízo da obriga inescusable da autoridade competente de resolver.

O dito prazo poderase suspender polo tempo que medie entre o requirimento ao operador para que presente a proposta de medidas reparadoras a que se refire o artigo 20.1.b) ou, se for o caso, para que a emende, e o seu efectivo cumprimento polo destinatario.»

Trece. Suprímese a disposición adicional décima.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 34/2007, do 15 de novembro, de calidade do aire e protección da atmosfera.*

Incorpórase un novo parágrafo ao número 1 da disposición derogatoria única, coa seguinte redacción:

«Sen prexuízo do anterior, a regulación contida nos artigos 4, 11, 15 e 20 sobre localizacións e distancias que se establece no Regulamento de actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas non será de aplicación ás instalacións de tratamento de augas, instalacións de depuración de augas residuais, instalacións desalobradoras e desalgadoras, sempre que tal cuestión fose obxecto de análise e corrección, se for o caso, mediante as medidas procedentes conforme as mellores técnicas dispoñibles ou que se axusten ao que ao respecto determine a avaliación ambiental ou, se for o caso, a autorización ambiental integrada correspondente ou título administrativo equivalente.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 10/2001, do 5 de xullo, do Plan hidrolóxico nacional.*

Amplíase o anexo III, Novas actuacións de interese xeral, incorporando as seguintes obras:

«● Na Demarcación Hidrográfica do Douro:

– Actuacións do Plan nacional de calidade das augas na provincia de Segovia (Aguilafuente, Zarzuela del Monte, Prádena, Villaverde de Íscar, Ortigosa del Monte, Cabezuela, Nieva e Santa María la Real de Nieva).

– Actuacións do Plan nacional de calidade das augas na provincia de Valladolid (colectores e estación depuradora de augas residuais de Castronuño, Nava del Rey, Fresno el Viejo).

– Actuacións do Plan nacional de calidade das augas en Los Arribes del Duero.

– Emisarios de conexión coa estación depuradora de augas residuais de Burgos (colector do rego de Las Fuentes, colector do río Ubierna, colector do río Vena, colector do río Arlanzón).

– Saneamento de Segovia (colectores do Alfoz e conexión con San Cristóbal de Segovia).

– Ampliación da estación depuradora de augas residuais de Burgos.

- Ampliación da estación depuradora de augas residuais de Segovia.
- Anel de abastecemento e depósito de auga potable de Cortes (Burgos).
- Na Demarcación Hidrográfica do Guadalquivir:
 - Mellora do sistema de abastecemento en alta aos municipios do Consorcio «Plan de Écija».
- Na Demarcación Hidrográfica do Ebro:
 - Abastecemento da zona central das bacías mineiras desde o embalse de Las Parras.»

Disposición derradeira terceira. *Títulos competenciais.*

Esta lei ten o carácter de lexislación básica de protección do ambiente, sen prexuízo das facultades das comunidades autónomas de estableceren normas adicionais de protección de conformidade co disposto no artigo 149.1.23.^a da Constitución española, salvo os números cinco ao dez, que constitúen lexislación básica de seguros ditada ao abeiro do artigo 149.1.11.^a da Constitución española, e o número 3, que ten carácter de lexislación ditada ao abeiro das regras 18.ª, 23.ª e 24.ª do artigo 149.1 da Constitución española.

O prazo establecido no artigo 45.3 non terá carácter básico.

Disposición derradeira cuarta. *Incorporación do dereito da Unión Europea.*

Esta lei incorpora ao ordenamento xurídico español o artigo 38 da Directiva 2013/30/UE do Parlamento e do Consello, do 12 de xuño de 2013, sobre a seguridade das operacións relativas ao petróleo e ao gas mar dentro, e que modifica a Directiva 2004/35/CE.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 3 de xullo de 2014.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY